

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/308/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817209064
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7817209064.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu SMS CREDITS s.r.o., Žilina, Dlhá 95C, IČO: 44 769 911, zast. Advokátska kancelária JUDr. Róbert Hronček, s.r.o., Žilina, Národná 10, IČO: 47 248 327, proti žalovanej M. V., C.. XX.X.XXXX, I. D. XX, o zaplatenie 176,76 eur istiny s prísł., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 15Csp/181/2017-106 z 30.4.2019 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Žalobu zamietol a II. žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca doručenou súdu súdu dňa 31.8.2017 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 176,76 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne: zo sumy 250,- eur od 2.9.2014 do 10.9.2014, zo sumy 216,76 eur od 11.9.2014 do 25.2.2015, zo sumy 196,76 eur od 26.2.2015 do 26.3.2015, zo sumy 176,76 eur od 27.3.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe žiadosti žalovanej došlo dňa XX.X.XXXX k uzavretiu Zmluvy č. 1 - poskytnutie peňažných prostriedkov k Zmluve o registrácii č. XXXXXX/XX.XX.XX (ďalej len Zmluva o pôžičke), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažnú pôžičku v sume 250,- eur so splatnosťou do 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky. Podľa bodu 1 zmluvných podmienok boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 250,- eur, a to bezhotovostným prevodom na bankový účet žalovanej dňa XX.X.XXXX. Žalovaná sa zmluvou o pôžičke zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť riadne a v dohodnutej lehote splatnosti. V súlade so zmluvnými podmienkami malo dôjsť k predĺženiu lehoty splatnosti, a to až do 1.9.2014. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila žalobcovi dňa 10.9.2014 sumu 33,24 eur, dňa 25.2.2015 sumu 20,- eur a dňa 26.3.2015 sumu 20,- eur. Žalovaná je teda v omeškaní so splácaním predmetnej pôžičky. K uzatvoreniu zmluvy o pôžičke došlo prostredníctvom krátkych textových správ SMS zaslaných z telefónneho čísla, ktoré klient zadal na tento účel žalobcovi so súčasným uvedením osobitného klientskeho čísla, ktoré jednoznačne identifikuje osobu, ktorá právny úkon urobila - klienta, pričom zmluva o pôžičke bola žalovanej sprístupnená a uložená v jej klientskom účte, ktorý umožňuje trvalé zachytenie obsahu právneho úkonu a má povahu trvanlivého média, a teda zmluva o pôžičke bola uzatvorená písomne prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalovaná svoj dlh voči žalobcovi napriek viacerým upozorneniam a výzvam (SMS upozorneniam a upomienkam) dobrovoľne nespĺnila a so zaplatením splatnej pôžičky sa dostal do omeškania, ktoré stále trvá.

3. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobca ako veriteľ (v tom čase pod obchodným menom River Euro, s. r. o. a žalovaná ako dlžník uzatvorili Zmluvu o pôžičke č. XXXXXX/XX.XX.XX zo dňa XX.X.XXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 250,- eur na bankový účet žalovanej a žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku žalobcovi vrátiť a zaplatiť žalobcovi spolu s istinou odplatu vo výške 41,55 eur (ďalej len "predmetná zmluva"). Celková dlžná čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobcovi najneskôr do dohodnutého dňa splatnosti pôžičky predstavovala sumu vo výške 291,55 eur. V zmluve bolo stanovené, že lehota splatnosti istiny pôžičky a odplaty je 15 dní a začína plynúť odo dňa poskytnutia pôžičky. Podľa bodu 3. zmluvy, pokiaľ dlžník v lehote splatnosti poukázal na účet veriteľa len časť istiny alebo minimálne odplatu za poskytnutie pôžičky požiadal tak veriteľa o predĺženie splatnosti pôžičky resp. predĺženie splatnosti, vrátane predĺženia lehoty splatnosti a odplaty za poskytnutie pôžičky, pričom veriteľ na znak súhlasu s predĺžením lehoty splatnosti pôžičky odosiela dlžníkovi na mobilný telefón dlžníka krátku SMS správu, v ktorej uvádza výšku predĺženej pôžičky, sumu a dátum splatnosti, pričom táto dohoda o predĺžení splatnosti pôžičky sa považuje za dodatok k zmluve o pôžičke. Z výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX č.X/XXXX - strana XXX/XXX, deň vyúčtovania XX.XX.XXXX vyplýva príkaz na úhradu O. so sumou transakcie 250,- eur, H..XX.XX.

4. Žalovaná podľa detailu obratu uhradila dňa 10.9.2014 sumu 33,24 eur. Dňa 25.2.2015 a dňa 26.3.2015 vykonala žalovaná vklad v hotovosti 20,- eur, t.j. spolu 40,- eur.

5. Súd, vychádzajúc z § 657, § 52 ods. 1 až 4, § 101, § 122 Obč. zák., § 2 písm. a/, c/, d/ zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 156 C.s.p., na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov, riadiac sa rozhodnutím krajského súdu, dospel opätovne k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť.

6. Súd posúdil predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi žalobcom a žalovanou, podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v príslušnom znení, pričom ide tiež o tzv. zmluvu na diaľku, uzatvorenú podľa zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku.

7. Žalobca v danom konaní uplatnil nárok voči žalovanej na zaplatenie sumy 176,76 eur s príslušenstvom, keď na základe predmetnej zmluvy boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 250,00 eur, a to bezhotovostným prevodom na bankový účet žalovanej dňa XX.X.XXXX. Žalovaná sa zmluvou o pôžičke zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť riadne a v dohodnutej lehote splatnosti. Žalovaná nerozporovala v konaní tvrdenie žalobcu, že ku dňu podania žaloby neuhradila žalobcovi dlžnú sumu.

8. Vychádzajúc z ustanovení predmetnej zmluvy, lehota splatnosti istiny pôžičky a odplaty bola 15 dní a začala plynúť odo dňa poskytnutia pôžičky žalovanej. Na základe uvedeného pohľadom žalobcu na vrátenie istiny pôžičky a odplaty sa stala splatnou dňa 4.7.2014. Žalobca v žalobe ako aj vo vyjadreniach uvádzal ako deň splatnosti dlhu žalovanej deň 1.9.2014 - k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky malo dôjsť v súlade so zmluvnými podmienkami. Podmienkou na predĺženie lehoty splatnosti malo byť, že dôjde k poukázaniu časti istiny alebo minimálnej odplaty zo strany dlžníka v lehote splatnosti pôžičky. V takom prípade mohol veriteľ súhlasiť s predĺžením lehoty splatnosti pôžičky a na znak súhlasu s predĺžením lehoty mal zaslať dlžníkovi krátku textovú správu. K prvej úhrade zo strany žalovanej došlo až 10.9.2014, čiže po lehote splatnosti a tvrdenie žalobcu o predĺžení lehoty splatnosti je v tomto prípade v rozpore so zmluvou. Žalobca vôbec nepreukázal, že žalovaná požiadala o predĺženie lehoty pôžičky, zaplatila odplatu, resp. časť pôžičky a on jej schválil predĺženie splatnosti pôžičky, preto súd vychádzal z doby splatnosti uvedenej v zmluve. V podaniach žalobca viacnásobne tvrdil, že žalovaná požiadala o predĺženie lehoty splatnosti, avšak v tomto prípade žiadnym spôsobom neuniesol dôkazné bremeno. Žalobcom tvrdené skutočnosti sú zároveň v rozpore so skutkovým stavom a rovnako so stavom uvedeným v zmluve, resp. jej podmienkach, kde k úhrade sumy, ktorá mala byť dôvodom predĺženia splatnosti nedošlo v lehote v zmluve určenej, t.j. v lehote splatnosti, ale až po lehote splatnosti. Dôvodenie žalobcu, že uvedené považoval za predĺženie lehoty splatnosti a následne aj plynutie premlčacej doby a taktiež takto konal z dôvodu, aby sa dlžná čiastka nezvýšila o úroky z omeškania súd v žiadnom prípade akceptovať nemohol a na margo uvádza, že žalobca si tak, či tak úroky z omeškania uplatnil.

9. Po vznesení námietky premlčania zo strany žalovanej, súd skúmal, či nárok žalobcu nie je premlčaný a mal za to, že po aplikácii vyššie uvedených zákonných ustanovení právo žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy sa premlčalo v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe.

10. Žalobca mohol uplatniť nárok na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky a odplaty už dňa 5.7.2014, teda dňom nasledujúcim po dni splatnosti dlhu žalovanej. Žalobca v posudzovanom prípade podal žalobu na tunajšom súde dňa 31.8.2017, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá žalobcovi márne uplynula dňa 5.7.2017. V dôsledku premlčania práva žalobcu nebolo možné mu priznať uplatnený nárok a z tohto dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. V konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania, ale pretože jej žiadne účelné trovy preukázateľne v tomto konaní nevznikli, súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

12. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C.s.p., t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. S tvrdeniami súdu prvej inštancie nesúhlasil, pretože ako už žalobca uviedol v návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 30.8.2017, splatnosť pôžičky bola pôvodne zjednaná tak, že žalovaná bola povinná splniť svoj dlh do 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky, ale neskôr bola predĺžená v súlade s bodom 6 Zmluvných podmienok. Bod 6 Zmluvných podmienok žalobcu hovorí, že dlžníkovi môže byť predĺžená lehota splatnosti pôžičky a rovnakú lehotu splatnosti pôžičky, na ktorú mu bola pôžička poskytnutá, ak veriteľ najneskôr v posledný deň lehoty splatnosti pôžičky neoznami dlžníkovi, v osobnom účte dlžníka na internetovej stránke www.smscredits.eu <<http://www.smscredits.eu>> alebo prostredníctvom SMS, že s predĺžením lehoty splatnosti pôžičky nesúhlasí, a zároveň ak dlžník zaplatí veriteľovi najneskôr v posledný deň pôvodnej lehoty splatnosti pôžičky príslušnú odplatu za pôvodnú lehotu splatnosti pôžičky. Na základe tohto ustanovenia bola lehota splatnosti pôžičky predĺžovaná vždy na základe žiadosti žalovaného adresovanej žalobcovi a po akceptácii tejto žiadosti žalobcom bola lehota splatnosti pôžičky predĺžená, a to nasledovne: dňa 10.7.2014 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti do 18.7.2014, dňa 21.7.2014 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti do 2.8.2014, dňa 4.8.2014 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti do 17.8.2014, dňa 20.8.2014 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti do 1.9.2014. Žalovaná vždy v súvislosti s predĺžením lehoty splatnosti zaplatila žalobcovi čiastku 41,55 eur, čo bola minimálna čiastka na to, aby k predĺženiu došlo. Žalovaná tak síce urobila po lehote splatnosti, ale žalobca sa rozhodol, že napriek tomu lehotu splatnosti svojej klientke predĺži a predĺženie lehoty splatnosti akceptuje. Urobil tak predovšetkým preto, že žalovaná prejavila vôľu, aby bola lehota splatnosti predĺžená, zaplatila minimálnu odplatu za predĺženie a zároveň žalobca nechcel, aby došlo zo strany žalovanej k omeškaniu, čím by sa dlžná čiastka zvýšila o úroky z omeškania. Žalovaná bola zároveň na takéto jednanie žalobcu zvyknutá, keďže už pri predošlej pôžičke žalobca predĺžil lehotu splatnosti na žiadosť žalovanej aj po uplynutí lehoty splatnosti. Keďže došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v zmysle bodu 6 zmluvných podmienok, ktoré boli riadne dojednané a žalovaný sa s nimi riadne oboznámil, mal za to, že v čase, kedy bolo právo vykonané po prvý raz, nedošlo k uplynutiu premlčacej doby. Žaloba žalobcu bola teda podaná riadne a včas, a preto nie je možné, aby súd prihliadol na oslabenie nároku poskytovateľa voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Okrem toho podotkol, že súd žalobcu nevyzval na doplnenie dôkazov, ktoré by preukazovali, že došlo k predĺženiu lehoty splatnosti. Pokiaľ súd považoval túto skutočnosť za spornú, mal vyzvať žalobcu, aby doplnil ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd prvej inštancie tak však neurobil. Žalobca túto skutočnosť nepovažuje za spornú, a mal za to, že dôkazy, ktoré predložil spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu dostatočne preukazujú jeho nárok. Na základe vyššie uvedených skutočností mal teda za to, že nárok žalobcu zo zmluvy o pôžičke riadne vznikol a nedošlo k uplynutiu premlčacej doby a preto je návrh žalobcu na zaplatenie 176,76 eur s prísl. dôvodný. Preto žiadal súd, aby vo veci rozhodol tak, ako je stanovené vyššie.

14. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, 2 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má poklady v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje a na jeho dôvody v celom rozsahu odkazuje, na čom ani nič nemenia skutočnosti uvedené žalobcom v odvolaní.

15. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C.s.p., t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Ani jeden z vyššie uvedených dôvodov nie je daný.

17. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p., t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd nezistil, že by sa súd dopustil v konaní inej vady, v dôsledku ktorej by vo veci nesprávne rozhodol, pričom ani žalobca v odvolaní neuvádza, akým postupom súdu, t.j. konaním došlo k inej vade, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

19. Rozhodnutie a odôvodnenie rozsudku spĺňa všetky predpoklady vyžadované v § 220 ods. 2 C.s.p., jeho odôvodnenie je presvedčivé, nie je možné mu vytknúť nepreskúmateľnosť, tak ako to tvrdí žalobca v odvolaní. Z uvedených dôvodov ani tento odvolací dôvod nie je daný.

20. Odvolací dôvod týkajúci sa chyby v zisťovaní skutkového stavu veci, spočívajúci v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

21. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

22. Odvolací súd sa stotožňuje so všetkými skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v rozsudku a to predovšetkým s jeho záverom a vo vzťahu aj k námietkam uvedeným žalobcom v odvolaní, že vychádzajúc z ustanovení predmetnej zmluvy lehota splatnosti istiny pôžičky a odplaty bola 15 dní a začala plynúť odo dňa poskytnutia pôžičky žalovanej, že pohľadávka žalobcu na vrátenie istiny pôžičky a odplaty sa stala splatnou 4.7.2014 a že pokiaľ žalobca v žalobe a vo vyjadreniach uvádza ako deň splatnosti dlhu žalovanej deň 1.9.2014, t.j. že k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky malo dôjsť v súlade so zmluvnými podmienkami (podmienkou na predĺženie lehoty splatnosti malo byť, že dôjde k poukázaniu časti istiny alebo minimálnej odplaty zo strany dlžníka v lehote splatnosti pôžičky, že v takom prípade mohol veriteľ súhlasiť s predĺžením lehoty splatnosti pôžičky a na znak súhlasu s predĺžením lehoty mal zaslať dlžníkovi krátku textovú správu a k prvej úhrade zo strany žalovanej došlo až 10.9.2014, t.j. po lehote splatnosti). Z uvedených dôvodov tvrdenie žalobcu o predĺžení lehoty splatnosti, tak ako uviedol súd prvej inštancie, bol v tomto prípade v rozpore so zmluvou. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia, že žalobca nepreukázal, že žalovaná požiadala o predĺženie lehoty splatnosti pôžičky, že zaplatila odplatu, resp. časť pôžičky a žalobca jej schválil predĺženie splatnosti pôžičky. Z uvedených dôvodov súd správne vychádzal z doby splatnosti uvedenej v zmluve, t.j. 4.7.2014. Je potrebné vziať na zreteľ tú skutočnosť, že k úhrade uvedených súm, ktoré mali byť dôvodom predĺženia splatnosti, nedošlo v lehote určenej v zmluve, t.j. v lehote splatnosti, ale až po lehote. Dôvodenie žalobcu, že uvedené považoval za predĺženie lehoty splatnosti, že taktiež takto konal z dôvodu, aby sa dlžná čiastka nezvýšila o úroky z omeškania správne súd neakceptoval, pretože žalobca si tak, či tak úroky z omeškania uplatnil. Je preto správny záver súdu prvej inštancie, že žalobca si mohol uplatniť nárok na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky a odplaty už 5.7.2014, t.j. v nasledujúcom dni po splatnosti dlhu žalovanej a keďže žalobca podal žalobu na súde dňa 31.8.2017, po uplynutí 3-ročnej premičacej doby vyplývajúcej z § 101 Obč. zák., ktorá lehota márne uplynula 5.7.2017, súd žalobu zamietol v dôsledku premičania, s čím sa odvolací súd stotožňuje.

23. Zároveň odvolací súd potvrdil aj rozhodnutie o trovách konania, keďže žalobca nemal v konaní pred súdom prvej inštancie úspech a žalovanej náhrada trov nevznikla.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a náhradu trov odvolacieho konania stranám nepriznal

25. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli.

26. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).